

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.758 van 27 november 2003
in de zaak A. 137.743/VII-30.035.**

In zake : de n.v. ENVIROTOX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat D. RYCKBOST,
 kantoor houdende te OOSTENDE,
 E. Beernaertstraat 80

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
(OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ENVIROTOX op 10 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van OVAM van 5 mei 2003 om haar erkenning als bodemsaneringsdeskundige te schorsen voor een periode van een maand;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. RYCKBOST die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

De verzoekende partij is een erkend bodemsaneringsdeskundige.

Op 23 december 2002 deelt OVAM aan de verzoekende partij haar voornemen mee, de erkenning als bodemsaneringsdeskundige te schorsen. Deze brief luidt, onder meer, als volgt:

"(...)

Overwegende dat door de OVAM de volgende zaken worden vastgesteld:

- er werd onder begeleiding van de erkende bodemsaneringsdeskundige ENVIROTOX nv verontreinigde grond afgegraven in een verontreinigingskern waarvoor in het conformverklaard beschrijvend bodemonderzoek werd aangegeven dat voor deze kern diende te worden overgegaan tot het opstellen van een bodemsaneringsproject. Voor deze bovenvernoemde saneringswerkzaamheden is geen vergunning verleend via een door de OVAM decretaal goedgekeurd bodemsaneringsproject.
- de erkende bodemsaneringsdeskundige stelt in het besluit van voornoemd draft-rapport dat de 'restverontreiniging met minerale olie' geen ernstige bedreiging meer vormt, alhoewel er nog steeds een drijfslag aanwezig is.

Gelet op artikel 15 §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering;

Is de OVAM van mening dat de bodemsaneringsdeskundige de taken, waarmee hij is belast conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering en het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering, niet reglementair (of objectief) heeft uitgevoerd";

Met een brief van 15 januari 2003 bezorgt de verzoekende partij aan OVAM een uitvoerige nota met verweermiddelen.

Op 20 januari 2003 wordt de verzoekende partij gehoord.

Op 30 januari 2003 vraagt de raadsman van verzoekende partij om het verslag van de hoorzitting te kunnen inkijken voor de beslissing zal worden genomen.

Op 21 februari 2003 bezorgt de raadsman een aantal opmerkingen bij het verslag van de hoorzitting.

Op 5 mei 2003 wordt de bestreden beslissing genomen: de erkenning als bodemsaneringsdeskundige wordt geschorst voor een periode van een

maand, die ingaat de dertigste dag na de betekening. Deze betekening is gebeurd op 6 mei 2003.

Bij arrest nr. 120.144 van 4 juni 2003 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen omdat, niettegenstaande de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing op 6 mei 2003, het verzoekschrift pas op 26 mei 2003 werd ingediend zodat het gedrag van de verzoekende partij niet getuigde van een diligente en alerte houding, vereist om een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, te meer omdat zij niet uitlegde waarom het gegeven dat de bestreden beslissing pas één maand later uitvoerbaar was, haar zou hebben toegelaten de zeer uitzonderlijke procedure van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid pas op het laatste ogenblik aan te wenden, in het besef dat daardoor de normale rechtsgang ernstig wordt verstoord;

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat volgens de verzoekende partij haar voortbestaan in het gedrang komt; dat zij betoogt dat door de negatieve publiciteit het omzetverlies zich verder uitstrekt dan enkel de maand van de schorsing; dat zij uiteenzet dat zij zich reeds in een toestand van zwakke liquiditeit en solvabiliteit bevindt en riskeert uitgesloten te worden van overheidsopdrachten, die een vierde van haar omzet uitmaken; dat zij laat gelden dat ook na het verstrijken van de maand schorsing de vordering nog zin heeft, omdat deze de negatieve publiciteit zou weerleggen, omdat ze zou verhinderen dat de verzoekende partij wordt uitgesloten van overheidsopdrachten, en omdat ze de verwerende partij zou aanzetten tot heroverweging;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat eventuele gevolgen die zich zouden uitstrekken ná de maand schorsing, nadat de

bestreden beslissing volledige uitwerking heeft gekregen, afdoende kunnen worden verholpen door de gebeurlijke vernietiging, dat het aangevoerde nadeel in hoofdzaak financieel is, en dat de stelling dat het voortbestaan van de onderneming in het gedrang komt onvoldoende is gestaafd; dat zij stelt dat het nadeel bovendien hypothetisch is, omdat weinig bestaande of potentiële klanten de berichten in het Belgisch Staatsblad lezen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de bestreden beslissing reeds ten uitvoer is gelegd; dat een gebeurlijke schorsing ervan dan ook voor de verzoekende partij geen onmiddellijk nut kan hebben; dat het mogelijk aanzetten tot heroverweging, door de verzoekende partij ingeroepen als voordeel dat zij bij haar vordering zou hebben, de tenuitvoerlegging, die reeds is voltooid, niet ongedaan kan maken; dat hetzelfde resultaat overigens kan worden bereikt met een nakomend annulatiearrest;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig november tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.